

Over het volgen van je innerlijke stem

DE JEANNE d'ARCS

De enige echte Jeanne d'Arc (1412-1431) vocht als legeraanvoerder tegen de toenmalige Engelse overheersing in Frankrijk. Af en toe denken mensen dat ze Jeanne d'Arc zijn geweest in een vorig leven, maar dan gaat het om ándere vorige levens met gelijkenissen, zoals eindigen op de brandstapel. Of om herinneringen aan voorbije levens van soldaten en trouwe volgelingen van 'de maagd van Orléans'. Reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele-den Boer vertelt over cliënte Brenda, die het spannend vindt om haar innerlijke stem te volgen. Wat heeft Brenda's probleem te maken met Jeanne d'Arc? TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

Door de jaren heen heb ik vaker cliënten in mijn praktijk gehad, die 'iets hadden' met Jeanne d'Arc. Soms meende iemand zelfs de reïncarnatie te zijn van deze nationale heldin van Frankrijk. In geen enkel geval ging het om het bestaan van Jeanne. Wel herinnerden cliënten zich vorige levens die zich in haar nabijheid afspeelden, bijvoorbeeld ontmoetingen met haar aan het Franse Hof, of herinneringen aan levens van volgelingen van 'de maagd van Orléans'. Je kunt dat een beetje vergelijken met hoe je nu fan kunt zijn van een populaire zanger. Je bezoekt alle concerten, volgt persoonlijke gebeurtenissen van je favoriet en wilt graag bij hem in de buurt zijn. Als die geliefde

zanger dan ook nog eens met kop en schouders boven het gemiddelde uitsteekt en dankzij zijn natuurlijk charisma toehoorders aan zich bindt, identificeren fans en publiek zich met hem alsof ze hem persoonlijk kennen of alles van hem weten. Publiek, fans en zanger zitten op dezelfde golflengte en zijn energetisch met elkaar verbonden door de muziek en zang; ze voelen zich één. In de late Middeleeuwen was Jeanne d'Arc een ware (energie)verbinder. Ze was in staat om datgene waar zij voor stond en waar zij in geloofde, uit te dragen aan een groot deel van de arme en onderdrukte Franse bevolking. Ze creëerde een bijzonder groepsgevoel, waardoor ze extra krachtig werd in het overbrengen van haar boodschap.

Wie was Jeanne d'Arc?

Jeanne was een eenvoudig boerenmeisje dat op haar dertiende al visioenen zag en stemmen hoorde; stemmen die ze toeschreef aan Jezus, aartsengel Michaël en de heiligen Catherina en Margaretha. Eerst vertelden die stemmen dat ze een devoot leven moest leiden en regelmatig de mis moest

bijwonen. Wat later spoorden de stemmen haar aan om Frankrijk te beschermen tegen de in die tijd overheersende Engelsen (steden als Reims, Parijs en Orléans waren door de Engelsen bezet), én om de kroonprins op de troon te krijgen. De stemmen en visioenen die ze had, gingen af en toe gepaard met een helder licht. De stemmen hoorde ze duidelijker wanneer kerkklokken luiden. Misschien beschikte ze gewoon over een goed ontwikkelde intuïtie. Hoe dan ook, Jeanne gehoorzaamde haar ingevingen en deed wat de stemmen haar opdroegen.

Een plaatselijke edelman raakte ervan overtuigd dat ze door God gezonden was en hij introduceerde haar aan het hof. Doordat ze 'dingen wist die ze niet kon weten', won ze het vertrouwen van de dauphin, de kroonprins. Die zag het wel zitten, een jonge inspirerende vrouw (in mannenkleding) die Engelse troepen voor hem zou verslaan en die ervoor zou zorgen dat hij snel gekroond zou worden tot Karel de VII. Jeanne ontving van hem een wapenuitrusting en leerde paardrijden. Ze trok op met de Franse troepen en was een inspirerende figuur die de soldaten moed en vertrouwen gaf. Ze deed diplomatieke voorstellen en bemoeide zich met de militaire strategie. Naar verluidt doodde ze geen tegenstanders, maar ging ze als legeraanvoerder wel voorop in de strijd. In harnas en de vlag van de kroonprins voerend, een witte lelie op een banier. Haar populariteit steeg tot grote hoogte nadat ze Orléans en Reims heroverde op de Engelsen. Ze werd bejubeld als heilige. De onderdrukte, arme Franse bevolking kreeg hoop en zicht op betere tijden toen Jeanne met haar leger de Engelsen versloeg. Haar aanzien werd zelfs groter dan die van

de inmiddels tot koning Karel VII gekroonde dauphin. De koning sloot een wapenstilstand met Engeland en verhef Jeanne tot de adelstand. Eigenlijk hoopte hij haar hiermee buitenspel te zetten, maar Jeanne ging door met haar leger, op naar de stad Compiègne, die belegerd werd door Bourgondiërs. Tijdens een gevecht daar, werd ze gevangengenomen en voor een grote som geld verkocht aan de Engelsen. De Franse heldin was uitgeschakeld. In die tijd was het gebruikelijk om legerleiders vrij te kopen, maar de koning liet Jeanne vallen als een baksteen. Het kwam hem voor zijn status juist goed uit dat ze van het strijdtoneel verdween.

Een maandenlang proces, waar veel niet aan klopte, volgde. Jeanne werd veroordeeld vanwege zeventig misdrijven, waaronder paardendiefstal, tovenarij en hekserij. Voor de kerkelijke rechtbank werd het aantal misdrijven later teruggebracht tot twaalf. Ze mocht niet meer zeggen dat ze door God gezonden was, geen mannenkleding meer dragen en ook geen harnas, en ze kreeg levenslang. In de gevangenis trok ze echter weer mannenkleden aan, mogelijk om te voorkomen dat bewakers haar zouden verkrachten, en ze beweerde dat ze opnieuw hemelse stemmen hoorde. Dat was een stap te ver voor de rechters, die haar opnieuw veroordeelden. Dit keer voor ketterij, waarop de doodstraf stond. In mei 1431 stierf ze op 19-jarige leeftijd op de brandstapel. Ze ging de geschiedenisboeken in als een door God gezonden maagd, die Frankrijk redde van de Engelsen.

Kort na haar dood beweerden enkele vrouwen dat ze Jeanne d'Arc waren, op het nippertje gered van de brandstapel. Zo ook Claude des Armoises, die van 1434 tot 1440 optrok met twee broers van Jeanne. Het drietal ontving giften van medestanders en bewonderaars van Jeanne. Claude en Jeanne's broers werden ontmaskerd als fraudeurs toen Claude haar entree maakte bij de Franse koning. Ze was niet bij machte om een bepaald geheim te vertellen dat de echtheid van Jeanne zou bevestigen. De koning was waarschijnlijk opgelucht dat Jeanne toch was gestorven (hij behield alle macht en populariteit) en zond de broers en de nep-Jeanne heen zonder straf voor hun bedrog. Eerherstel voor 'de maagd van Orléans' kwam pas in 1455. De toenmalige paus verklaarde haar heilig; in 1920 werd ze zalig verklaard.

*‘In mij brandt een vuur,
een verlangen. Ik wil mijn
intuïtie volgen, net als
Jeanne d’Arc!’*

Brenda

Luisteren naar je innerlijke stem

Brenda is coach in het onderwijs. In haar reguliere advieswerk mist ze het volgen van haar innerlijke stem; ze durft niet goed te vertrouwen op haar intuïtie. Wat zouden anderen er wel niet van kunnen denken als ze zomaar tijdens normale coachingsgesprekken haar intuïtie volgt en iets anders doet dan de gebruikelijke protocollen voor schrijven. Ze zegt: “In mij brandt een vuur, een verlangen. Ik wil mijn intuïtie volgen, net als Jeanne d’Arc. Zij volgde

haar innerlijke stem. Dat probeerde ze ook anderen bij te brengen, aan iedereen die haar volgde.” In gesprek met Brenda neem ik beelden waar van een vorig leven als Franse soldaat in de Middeleeuwen. Tussen de mannelijke soldaat en Jeanne d’Arc lopen energielijnen die hen verbinden. Brenda was in de tijd dat Jeanne d’Arc leefde, een trouwe volgeling van haar. De soldaat volgde Jeanne als legeraanvoerder die haar manschappen motiveerde om ten strijde te trekken tegen de overheersende Engelsen. Menig man die zich als soldaat aansloot bij haar troepen, ervoer Jeanne’s lichtheid en uitstralende kracht als verbindend. De manschappen voelden zich één met haar. Bij ‘haar eigen stem volgen’ en ‘zich laten leiden door een innerlijk, helder weten’ denkt Brenda onbewust terug aan herinneringen uit het leven dat ze had als soldaat ten tijde van Jeanne d’Arc. Voordat ze zich kan richten op het durven vertrouwen op het luisteren naar haar innerlijke stem, is het van belang om te ontdekken hoe ze een scheiding kan aanbrengen tussen vroeger en nu, en tussen de soldaat die ze was en Jeanne d’Arc. Ook Brenda’s angst dat stemmen horen verkeerd afloopt, heeft te maken met het in het vorig leven als soldaat aanwezig geweest zijn bij de terechtstelling van zijn leider, Jeanne d’Arc.

Hierna volgen enkele gedeeltes uit schrijfp opdrachten die Brenda maakte naar aanleiding van het consult, dat tot doel had om haar eigen stem te durven volgen. Wat

‘Jeanne bleef trouw aan zichzelf, aan God en aan haar visioenen’

Jeanne d’Arc overkwam, hoeft Brenda nu niet te gebeuren. Losmaken van oude energie is nodig, zodat ze begrijpt dat bepaalde gebeurtenissen in het verleden thuishoren.

De soldaat over Jeanne

Brenda: ‘De Jeanne d’Arcs, dat waren volgelingen, daar hoorde ik bij. Jeanne had de gave om mensen te verbinden. Het was alsof ik zelf geroepen was. Ik zie me in dat leven staan, als man, in een grote mensenmassa, een zee van mensen. Een gewone man, een soldaat. Hij is één met de hele groep. Haar boodschap was voor mij zo helder! In dat leven klonk het als een weg omhoog. Een weg naar een beter leven. Ik heb me aangesloten bij haar volgelingen. Ik wilde meedoen. Door haar konden we fijner met elkaar omgaan. Dat heeft een aantal jaar geduurd. Het was zwaar. We moesten vechten, maar het lukte best goed. We werden gedragen door God. We waren met elkaar verbonden. Totdat de koning haar niet meer echt nodig had. Onze leider conformeerde zich aan niemand, ze verantwoordde zichzelf alleen aan God. Dat was ook het mooie. Ze was vrouw, maar had mannenkleding aan, dat was juist zo dapper. Toen werd ze gevangengenomen. Ze bleef trouw aan zichzelf en aan God en haar visioenen. Dat had ze beter niet kunnen doen, want dat kostte haar uiteindelijk het leven. Ze was te groots en te bedreigend

voor het *establishment*, maar daar hoorde ik als gewone man niet bij. Ik had wel een zwaard en ik vocht mee, maar ik behoorde tot de onderste laag van de bevolking. En toen werd degene in wie wij heilig geloofden, ons ontnomen.’

De soldaat voelt zich na de terechtstelling van Jeanne op de brandstapel reddeloos verloren. Brenda: ‘We waren te laat om haar nog te kunnen redden, zonder haar hadden we de kracht niet om onszelf te verenigen en sterk te zijn. We konden niks meer voor haar doen. Ze werd op de brandstapel gezet. Ze keek nog naar een kruis, want ze geloofde in God. Ik weet niet meer of ik daar nog in geloofde. Nadat Jeanne dood was, ging ik in de overlevingsstand. Ik wilde niet opvallen, mijn kop niet boven het maaiveld uitsteken. In die tijd ging dat moeizaam. Tranen terwijl ik schrijf. Een stukje angst en verdriet om nú met mijn innerlijke stem te werken, gaat er al vanaf. Een vlammend zwaard op tarotkaarten en het gebruik van innerlijk weten hoeft niet *mijn* dood te betekenen. Onze leider is weg. Ik ben misselijk, ik moet huilen. Onze verbinders is weg, wie moet ons nu moed inspreken? Hoe kon het nou zo met haar aflopen? Mijn doel in het leven is weg. Ik diende Jeanne, ik was bereid voor haar God te vechten en me te verbinden met een hoger doel. Ik kon soms goed een groepje motiveren van andere mensen die ook wilden gaan strijden voor de goede zaak. Dan sprak ik ze toe op

mijn manier. Dat hielp mee om de boodschap over het voetlicht te krijgen. Nu ben ik de weg kwijt, ik weet niet meer goed wie ik zelf ben. Als je dus luistert naar innerlijke stemmen, dan ga je dood...

Hoe moet ik nu weten wat ik moet doen? Ik mis de fijne sfeer die er onderling was. Ik mis de vurige toespraken die ze hield voor ons, ik hield ervan om haar boodschap verder uit te dragen in ons leger, ik mis Jeanne en haar aanblik. Ik mis alles! Ik voel me zo ontzettend verloren. Ik heb wat baantjes, probeer in mijn levensonderhoud te voorzien, maar de *spirit* is eruit. Ik heb er geen zin meer in. Ik zorg slecht voor mezelf, verwaarloos mezelf, ontwikkel mezelf niet meer. Ik kwijn weg. Ik voel dat ik ziek word en dat ik daar geen weerstand tegen heb. Ik ben ingeteerd, heb geen kracht meer om me tegen deze ziekte te verweren. Ik sterf heel erg alleen. Omdat ik mezelf na de dood van Jeanne niet heb verbonden met anderen, is er nu ook niemand meer voor mij. Jeanne wist waar ze het voor deed. Ik deed het voor haar, maar nu weet ik het niet meer. Het is heel verdrietig allemaal. Maar ik ben blij dat ik niet meer verder hoef in dit leven zo, het is zinloos. Ik sterf in het stro, in een kleine schuur. Ik heb versleten kleding aan, ik heb pijn, maar geen zin meer om te vechten en ook niet om in leven te blijven. Ik ben zo moe van alles, ik ben letterlijk doodmoe. Ik hoop dat ik Jeanne zie wanneer ik dood ben, ik mis haar zo! Dan sterf ik en zie ik mijn eigen engel die mij komt ophalen. Ik voel mezelf in het licht gezet. Ik verheug me op het weerzien met Jeanne.'

Op internet zijn er diverse films te bekijken over het leven van Jeanne d'Arc. Ik adviseer Brenda om een film te kiezen, die te bekijken en dan te noteren wat haar het meest raakt. Ze schrijft: 'Het belangrijkste voor mij waren de visioenen die Jeanne kreeg. Ze bad tot God en kreeg antwoord. Ze hoorde de stem van God of een andere heilige en zag soms ook een prachtig, helder licht. Ze bleef daar kalm onder en wist precies wat ze moest doen. Ze ging tegen haar vader in en tegen iedereen die haar waarschuwde. Ze bleef haar boodschap herhalen. Dat vond ik heel sterk. Ze kreeg steeds meer volgers. Onder andere een ridder en een non, die fungeerde als haar tweede moeder. Haar biologische moeder speelde een zeer kleine rol op de achtergrond. Ik vond Jeanne mooi en erg jong. Ik kon mijn ogen niet van haar afhouden. Ze was prachtig. Sereen, dapper en devoot. Ze geloofde in haar boodschap. Ze was zo geloofwaardig dat ze zelfs de kerk van Frankrijk achter zich kreeg. En met behulp van God wist ze wie de koning was. Vanaf dat moment "geloven" ze haar en mag ze meedenken en meehelpen. Ik voelde aan alles in de film dat de koning en de kerk haar zouden laten vallen. Zij communiceerde oprecht met hen, maar ze werd gebruikt.'

Sluit je bij ons aan!

Aan Brenda vraag ik ten slotte of ze een fictief en op heiling gericht afrondend verhaal wil maken, dat een positieve link legt tussen haar vorige leven en het nu. Ze komt met een kippenvel-verhaal, dat we je niet willen onthouden. Brenda: 'Via mijn website krijg ik een coachingsver-

zoek van een man. Bij de intake blijkt dat hij een volgeling is geweest van Jeanne d'Arc. Het is een dappere man. Hij kijkt intelligent uit zijn ogen, maar ik zie ook veel verdriet bij hem. Zijn hulpvraag is duidelijk: help mij weer een doel in het leven te krijgen. Ik gebruik de normale coachings-technieken. Hij zet kleine stappen in de goede richting. Dan vertel ik hem over een film die ik op Netflix heb gezien: een film over Dokter Stutz. Die zegt dat wanneer je geen doel hebt in je leven, je je kan concentreren om je levenskracht te vergroten. Als je dat doet, voel je vanzelf weer wat je doel was. De man gaat hiermee aan de slag. Maar ik heb tijdens onze gesprekken ook gevoeld, dat ik iets anders moet doen dan ik gewoonlijk doe. Ik ga de tarotkaarten gebruiken. Op de kaarten zien we afbeelden van engelen, ridders en zwaarden. Zijn interpretatie klopt helemaal met die van mij. Ik voel dat ik mag bijdragen aan het geheel door iets te doen met deze man. En niet alleen via coaching. Ik stel hem voor dat we samen de andere verbinders van Jeanne d'Arc gaan opzoeken.

'Voel jij een sprankeling bij Jeanne d'Arc? Sluit je bij ons aan!'

Blij stemt hij in met mijn plan. Ik doe een oproep op alle sociale mediakanalen die ik kan vinden:

“TurnhoutCoaching zoekt verbinders uit de Middeleeuwen! Voel jij een sprankeling bij Jeanne d'Arc? Sluit je bij ons aan! Laat de zwaarden weer vlammen om het goede te bereiken, we voelen dat Jeanne met ons meekijkt.”

De oproep op Facebook, Instagram en LinkedIn overtreft onze stoutste verwachtingen. Mijn mailbox loopt vol met berichten van mensen die iets voelen bij deze oproep. Zij staan te trappelen van ongeduld om mij en de man te ontmoeten. Daarna gaat het snel. Ik huur een prachtige zaal in het Muiderslot en bereid een toespraak voor. De man zal mij bijstaan en als we in kleine groepjes verdergaan, zal hij een groepje begeleiden. Het mooie is dat, terwijl ik dit aan het voorbereiden ben, ik de liefdevolle aanwezigheid van Jeanne en ook van de Aartsengelen, die haar beschermden, voel. Het voelt zó goed om dit te organiseren! Dit is de boodschap die we verkondigen: *We hoeven niet meer letterlijk de zwaarden op te pakken, maar we geloven met elkaar wel in een betere wereld zoals deze nu is en dat we het beter mogen doen voor onze kinderen. Dat ze zich vrijuit mogen ontwikkelen. Dat ze hun talenten mogen ontplooiën en dat ze niet meer zo in het keurslijf van het huidige onderwijs hoeven meedraaien. Dat het gaat om één-zijn, dus dat je wel vaardigheden krijgt aangeleerd zoals rekenen, lezen en schrijven, maar dat je ook je gevoelskant, je intuïtie en het je verbinden met het hogere krijgt aangeleerd. Dat er hulp is vanuit de lichtwereld.* De man is dankbaar dat ik dit voor en met hem heb georganiseerd. Hij begeleidt heel lief en vriendelijk allerlei mensen die verdrietig zijn over hoe het vroeger

© Tekst: Marianne Notschaele-den Boer - RHA Publishing - WWW.VORIGELEVENSNL

is afgelopen. Het lukt hem heel goed om af te stemmen op hen. Hij krijgt op deze manier een nieuw levensdoel. Deze coaching heeft hem geholpen om ook coach te worden. Hij wordt er superblij van! De dag is een daverend succes. Na afloop valt iedereen elkaar in de armen als oude vrienden. En met de huidige technieken kunnen met elkaar in contact blijven. We openen en sluiten de dag met een meditatie waarin we Jeanne visualiseren, met al haar kracht en wijsheid. Het voelt alsof ze erbij is. We voelen ons door de lichtwereld gedragen. Mijn teken van de lichtwereld is een roodborstje. En terwijl ik de vlamme toespraak hou over hoe ik het voor me zie met het toekomstig onderwijs, zie ik boven op de muur een hele rits roodborstjes zitten die allemaal naar mij kijken. Ik voel me gedragen en ik weet dat we op de goede weg zijn. Ik heb bij deze man mijn intuïtie gevolgd, geluisterd naar mijn innerlijke stem. En ik weet dat ik nu anderen raak met mijn verhaal. Ik ga zo door!

Vlammend zwaard!

Jeanne d'Arc was een geboren verbinder. Ze creëerde een krachtig energieveld van licht, dat vele mensen aantrok. Soldaten die haar volgden en dienden, werden opgenomen in haar bondgenootschap; energetisch gezien werden ze één met haar. Door dat eenheidsgevoel reageerden haar volgelingen heftig en emotioneel op haar dood; zo voelden sommigen wat Jeanne doormaakte aan emoties en pijn op de brandstapel. Trouwe volgelingen identificeerden zich met haar alsof ze Jeanne zelf waren. Maar ze waren het niet! Een innerlijke stem (of stemmen van engelen/heiligen), sommeerde haar tot actie. Dat ging een tijd goed. Maar zoals vaker: dat wat vanuit andere dimensies ingefluisterd wordt (inspiratie, bevlogenheid, stemmen van heiligen), wordt niet door alle mensen in de directe omgeving begrepen. Jeanne was een inspiratiebron, een verbinder, een leider voor veel Fransen. Ze gaf de arme, onderdrukte bevolking hoop en moed om te vechten voor hun geloof, voor Frankrijk. Dapper ging ze haar weg, vertrouwend op haar intuïtie. Brenda is ook dapper. Datgene waar zij heilig in gelooft: het volgen van haar innerlijke stem, pakt ze op. De soldaat raakte zijn spirit kwijt nadat legeraanvoerder Jeanne d'Arc stierf. Het verdriet om haar heengaan was immens, de zin om te vechten voor een goede zaak verdween. Nu oude energie een plek in het verleden heeft gekregen, gaat Brenda verder met bezielend coachen. Bijzonder, dat ze in haar huidige leven bij de geboorte de naam Brenda kreeg. Brenda, de vrouwelijke vorm van 'Brand', betekent 'vlammend zwaard'. In Brenda brandt nog steeds een vuur, een verlangen, waardoor ze mensen wil helpen, ondersteunen en coachen. Als haar verbindende energie je aanspreekt, neem dan contact met haar op. Je kunt haar vinden via www.turnhoutcoaching.nl.